

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΗ ΤΕΧΝΗ

ΧΡΟΝΙΑ Γ'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1929 - ΤΕΥΧΟΣ 2^ο

Η ΑΙΩΝΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

Καιρός πιά να τελειώγη ἡ ἱστορία αὐτή...
Πολὺν ἐβάσταξε... Θὰ βοῇ ἕναν τρόπο.. Θὰ τῆς πῇ...

Ἄλλωστε ἀρκεῖ λίγη ψυχρότητα νὰ δείξη,
κι εὐκόλα ἡ ἱστορία αὐτὴ θὰ λήξη...

Ἔτσι εἶπε. Καὶ τὴν ἄλλη Κυριακὴ
τέτοια ἀκολούθησε ὡς τὸ τέλος ταχυικῆ :

Τῆς μίλησε μὲ «τρυνφερόν ἀδιαφορία»
— καὶ πῶς τὸν κοίταζεν, αὐτὴ, μὲ ἀπορία...—

— Καὶ βέβαια, θὰ βλέπομαστε... Ποιὸς ξέρει...
Ἀλήθεια, εἶδες ;... Πάει τὸ καλοκαῖρι...

Αὐτὴ δὲν ἀπαντοῦσε. Κάποιο δάκρυ
ἀπ' τῶν ματιῶν τῆς κύλησε τὴν ἄκρη...

Καὶ μὲ παράπονο βουβό, δίχως νὰ κλάψῃ,
τὸν ρώτησε ἂν θέλῃ νὰ τοῦ γράψῃ.

Αὐτός, μὲ τρόπο ἄλλαξε ὁμίλια

— ναί, ἄς τοῦ ἔγραφε... μὲ πρώτην εὐκαιρία... —

... Κι ἔτσι χωρίστηκαν. Μὰ εἴταν δυνατό ;...

Εἴταν, λοιπόν, αὐτό, τόσο ἀπλό ;...

...Περάσαν μέρες. Δὲν ἐλάβαινε τὸ γράμμα...

Καὶ τότε ἀρχίνησε τὸ ἀληθινὸ τὸ δράμα :

Τὸ βράδυ, ὁ ταχυδρόμος σὰν περνᾷ,
πῶς νοιώθει τὴν καρδιά του νὰ χτυπᾷ...

Κι οἱ μῆνες πὺν τοῦ φαίνονται σὰ χρόνοι
περνᾷν, κι αὐτὸς ὀλοένα μαραζώνει...

... Τὸ ξέρει πιά πὼς δὲ θάρθῃ τὸ γράμμα
κι ὅμως προσμένει ἀκόμα κάποιο θᾶμα...

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1929

Ν. ΧΑΓΕΡ ΜΠΟΥΦΙΔΗΣ

VERTIGE BLANC

*Molle cadence
Au doux aspect
De l'innocence
Et de la paix,
O mer ravie*

*Berce mon rêve
Tout irisé*